

DECIZIA nr. 129/25.02.2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. MC S.R.L.,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. a/c

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia sector 3 a Finantelor Publice cu adresa nr. a/c1 inregistrata la DGRFPB sub nr. a/c, cu privire la contestatia formulata de SC MC SRL, CUI, cu sediul in str., sector 3, Bucuresti.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia sector 3 a Finantelor Publice cu adresa nr. a/co, completata prin adresa inregistrata la organul fiscal sub nr. a/co1 il constituie urmatoarele:

- Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/dec, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de 23.07.2015, prin care au fost diminuate obligatii fiscale reprezentand dobanzi si penalitati TVA inregistrate eronat in suma de x lei si obligatii fiscale principale stabilite in plus la TVA in suma de y lei. Societatea contesta suma stabilita in plus in suma totala de **y lei**;

- Somatia nr. a/so cu privire la dobanzi si penalitati aferente TVA.

Avand in vedere dispozitiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborat cu art. 352 alin (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC MC SRL**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea cauzei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata SC MC SRL solicita anularea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/dec prin care au fost stabilite obligatii fiscale corecte reprezentand debit TVA in suma de y lei considerand ca a depus trimestrial deconturi de TVA si a platit sumele declarate pana in septembrie 2008 si suma de y lei inclusa in decizia contestata nu se regaseste in deconturi.

Societatea considera ca decizia de impunere nu cuprinde prevederile art. 43 pct. 2 din Codul de procedura fiscala privind motivele de fapt si de drept precum si mentiuni privind audierea contribuabilului.

Fata de argumentele expuse, societatea solicita anularea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/dec cu privire la suma de y lei si anularea somatiei referitoare la obligatiile de plata nr. a/so in suma de z lei.

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/dec, organele fiscale teritoriale, in baza cererii de solicitare a anularii dobanzilor aferente deciziilor de impunere din oficiu stabilite in anul 2007 si ca urmare a emiteii deciziilor de desfiintare a deciziilor de impunere din oficiu, pe baza evidentei pe platitor a societatii SC MC SRL, au reglat situatia fiscala prin diminuarea obligatiilor fiscale reprezentand dobanzi si penalitati TVA inregistrate eronat in suma de x lei si obligatiilor fiscale principale stabilite in plus la TVA in suma de y lei, perioada de corectare a obligatiei bugetare fiind luna iulie 2015, cu precizarea ca motivul de fapt este „cererea nr. a/ce, desfiintare decizii de impunere din oficiu 160/2007”.

III. Fata de constatările organului fiscal, sustinerile societatii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Cu privire la conditiile de forma ale Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/dec

Cauza supusa solutionarii pentru acest capat de cerere este daca Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/dec a fost emisa de organele fiscale teritoriale cu respectarea prevederilor legale in vigoare.

In fapt, Administratia sector 3 a Finantelor Publice a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/dec, emisa in baza art. 47 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de 23.07.2015.

Prin contestatia formulata societatea invoca nerespectarea prevederilor art. 43 pct. 2 din Codul de procedura fiscala privind motivele de fapt si de drept precum si mentiuni privind audierea contribuabilului.

In drept, in speta sunt aplicabile prevederile prevazute la art. 43 din Codul de procedura fiscala care stipuleaza urmatoarele:

Art 43 – (1) Actul administrativ fiscal se emite numai în formă scrisă.

(2) Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;

c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei împuternicite de contribuabil, după caz;

d) obiectul actului administrativ fiscal;

e) motivele de fapt;

f) temeiul de drept;

g) numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;

h) ștampila organului fiscal emitent;

i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;

j) mențiuni privind audierea contribuabilului.

“Art. 47 - (1) Actul administrativ fiscal poate fi modificat, anulat sau desființat în condițiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu irevocabil, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea ori modificarea atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate ori desființate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate sau desființate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului, va emite un nou act administrativ fiscal, prin care va desființa sau modifica în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.”

“Art. 48 - (1) Organul fiscal poate îndrepta erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului.”

Fata de prevederile legale sus citate, rezulta ca Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/dec indeplineste toate cerintele legale.

Astfel, in ceea ce priveste motivarea societatii conform caruia decizia de impunere nu cuprinde prevederile art. 43 pct. 2 din Codul de procedura fiscala privind motivele de fapt si de drept precum si mentiuni privind audierea contribuabilului, nu poate fi retinuta favorabil in sustinerea cauzei tinand cont ca decizia de impunere contestata a fost emisa in conformitate cu prevederile art.47 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala. Mai mult, actul atacat contine motive de fapt si de drept respectiv la motivul de fapt este mentionat „cererea nr. a/ce, desfiintare decizii de impunere 160/2007” iar la motivul de drept este mentionat “ OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala”.

Fata de cele precizate, rezulta ca aspectele procedurale invocate de societate, in baza carora solicita anulara deciziei contestate, nu au sustinere legala.

Pe cale de consecinta, Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/dec, in baza art.47 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, indeplineste cerintele legale aplicabile actelor administrative, motiv pentru care urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia pentru acest capat de cerere.

3.2. Cu privire la anulara Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/dec

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti, prin Serviciul Solutionare Contestatii 1 se poate pronunta pe fond in conditiile in care SC MC SRL nu prezinta motivele de fapt si de drept pe care isi intemeiaza contestatia si nu depune niciun document in sustinerea cauzei prin care sa combata constatarile organelor de administrare fiscala.

In fapt, Administratia sector 3 a Finantelor Publice a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/dec, prin care s-au stabilit obligatii fiscale principale la TVA in suma de y lei, perioada de corectare a obligatiei bugetare fiind luna iulie 2015, cu precizarea ca motivul de fapt este „cererea nr. a/ce, desfiintare decizii de impunere 160/2007”.

Din referatul existent la dosarul cauzei compartimentul cu atributii de evidenta pe platitori motiveaza ca la baza corectarii a stat cererea de corectare a dobanzilor si penalitatilor aferente deciziilor de desfiintare pentru anul 2007, iar din analiza evidentei fiscale a societatii s-a constatat inregistrarea eronata a sumei de o lei aferenta perioadei 2001-2002 reprezentand TVA de rambursat, suma ce nu se regaseste in deconturile intocmite de societate incepand cu anul 2007. De asemenea organul fiscal precizeaza ca societatea figureaza cu deconturi de TVA nedepuse aferente lunii februarie 2010, lunilor noiembrie si decembrie 2011, lunii iunie 2012 si lunii martie 2014.

Organul fiscal prin adresa nr. a/co, confirmata de primire in data de 28.08.2015, a solicitat societatii balantele de verificare a societatii la data de 31.12.2009, 31.12.2010, 31.12.2011, 31.12.2012, 31.12.2013, 31.12.2014, 30.07.2015, precum si situatia privind livrari/achizitii pentru perioada decembrie 2009-2015. Societatea nu a dat curs solicitarilor organului fiscal.

Prin contestatia formulata, societatea prezinta aspecte de ordin formal si procedural fara sa-si motiveze contestatia cu privire la decizia nr. a/dec prin care au fost stabilite obligatiile de plata.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.110 alin.3 lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

„(3) *Titlul de creanta este actul prin care se stabileste si se individualizeaza creanta fiscala, intocmit de organele competente sau de persoanele indreptatite, potrivit legii.*

Asemenea titluri pot fi:

- a) **decizia de impunere;**
- b) *declaratia fiscala;*
- c) *decizia referitoare la obligatii de plata accesorii;[...]*”.

La art.48 alin.1 din acelasi act normativ se prevede:

“(1) *Organul fiscal poate indrepta erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului.*”

coroborat cu pct. 107.1 din Hotararea Guvernului nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, unde se precizeaza:

“*Titlul de creanta este actul prin care, potrivit legii, se stabileste si se individualizeaza obligatia de plata privind creantele fiscale, intocmit de organele competente sau de alte persoane indreptatite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:*

c) decizia prin care se stabileste si se individualizeaza suma de plata, pentru creantele fiscale accesorii, reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, stabilite de organele competente;”

Se retine ca, potrivit acestor dispozitii legale, decizia referitoare la obligatii calcul accesorii, declaratia fiscala reprezinta titlu de creanta, iar organul fiscal poate indrepta erorile materiale din cuprinsul titlului de creanta, **din oficiu sau la cererea contribuabilului** conform procedurii speciale in materie.

In speta sunt incidente si prevederile pct.1.2.2.1.1. *Corectarea erorilor materiale rezultate in urma procesarii declaratiilor fiscale si altor titluri de creanta, precum si in alte situatii in care se constata erori in distribuirea si stingerea sumelor platite in contul unic, inclusiv cele generate de organul fiscal in evidenta analitica pe platitori* din O.M.E.F. nr. 2144/2008 pentru modificarea si completarea O.M.F.P. nr. 1722/2004 pentru aprobarea Instructiunilor privind organizarea Sistemului de administrare a creantelor fiscale, unde se specifica:

„B1) *Compartimentul cu atributii de evidenta pe platitori efectueaza urmatoarele operatiuni in cazul erorilor materiale, generate de catre organul fiscal si rezultate in urma procesarii declaratiilor fiscale si altor titluri de creanta: (...)*

Diferentele de creante de tip accesorii (+/-) se introduc in SPAC- „Decizie de corectie” (model anexa nr.15) si se comunica contribuabilului. (...)”.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei respectiv Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/dec, organul de solutionare retine:

- la baza corectarii situatiei fiscale a stat cererea de corectare a dobanzilor si penalitatilor aferente deciziilor de desfiintare pentru anul 2007;

- organul fiscal precizeaza in referatul motivat ca din analiza evidentei fiscale a societatii s-a constatat inregistrarea eronata a sumei de o lei aferenta perioadei 2001-2002 reprezentand TVA de rambursat, suma ce nu se regaseste in deconturile intocmite de societate incepand cu anul 2007. De asemenea organul fiscal precizeaza ca societatea figureaza cu deconturi de TVA nedepuse aferente lunii februarie 2010, lunile noiembrie si decembrie 2011, lunii iunie 2012 si lunii martie 2014;

- organul fiscal prin adresa nr. a/co, confirmata de primire in data de 28.08.2015, a solicitat societatii balantele de verificare la data de 31.12.2009, 31.12.2010, 31.12.2011, 31.12.2012, 31.12.2013, 31.12.2014, 30.07.2015, precum si situatia privind livrari/achizitii pentru perioada decembrie 2009-2015.

Societatea nu a dat curs solicitarilor si nu a transmis documentele solicitate.

In ceea ce priveste dreptul contestatorilor de a depune probe noi in sustinerea cauzei, sunt incidente prevederile art. 213 alin. (4) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, unde se precizeaza:

"Contestatorul, intervenientii sau imputernicitii acestora pot sa depuna probe noi in sustinerea cauzei. In aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora."

Din normele legale mai sus prezentate se retine ca, societatea poate depune in sustinerea cauzei documente si probe noi, chiar daca acestea nu au fost analizate anterior de organele fiscale.

Desi i s-a solicitat expres prin adresa nr. a/co prezentarea balantelor de verificare a societatii la data de 31.12.2009, 31.12.2010, 31.12.2011, 31.12.2012, 31.12.2013, 31.12.2014, 30.07.2015, precum si situatia privind livrari/achizitii pentru perioada decembrie 2009-2015, societatea nu a dat curs solicitarilor, desi avea obligatia sa prezinte dovezi suficiente care sa combata constatările organului fiscal.

In speta sunt aplicabile si prevederile art. 213 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala care prevede:

„(1) In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii.”

Avand in vedere cele de mai sus, intrucat contestatara este cea care invoca in sprijinul pretentiilor sale o anumita stare de fapt, afirmand o pretentie in procedura administrativa, constatarea care se impune, una naturala si de o implacabila logica juridica, este aceea ca sarcina probei revine contestatarei.

Situatiei de fapt ii este aplicabil si principiul de drept potrivit caruia cel ce afirma o pretentie in justitie trebuie sa o dovedeasca, regula traditionala exprimata prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”. Astfel, sarcina probei nu implica un drept al contestatarei, ci un imperativ al interesului personal al celui care invoca o pretentie in cadrul caili administrative de atac.

Fata de cele prezentate, intrucat prin contestatia formulata societatea SC MC SRL a incercat sa invoce aspecte de ordin formal si nu aduce motivati bazate pe documente justificative si argumente privind starea de fapt si de drept, prin care sa combata constatările organelor de administrare fiscala din care sa rezulte o situatie contrara fata de cea constatata, urmeaza a respinge ca neintemeiata si nesustinuta de documente contestatia impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/dec prin care au fost stabilite obligatii de plata in plus la TVA cu suma totala de **y lei**.

3.3. Referitor la capatul de cerere privind contestatia formulata impotriva somatiei nr. a/so

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti, prin Serviciul Solutionare Contestatii 1 are competenta materiala de

a solutiona acest capat de cerere in conditiile in care acestea se contesta la instanta de judecata.

In fapt, SC MC SRL contesta somatia nr. a/so, emisa de Administratia sector 3 a Finantelor Publice.

In drept, art. 209 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare la data inregistrarii contestatiei, reglementeaza competenta organelor de solutionare a contestatiilor respectiv:

“a contestatiilor formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situatiei emise in conformitate cu legislatia in materie vamala, a masurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispozitie de masuri, precum si impotriva deciziei de reverificare”.

Se retine ca SC MC SRL a formulat contestatie impotriva somatiei nr. a/so, **calea de atac fiind reglementata de dispozitiile art.172 (4) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura Fiscala, cu modificarile ulterioare** coroborate cu dispozitiile art.373 (2) din Codul de procedura Civila :

“Art.172 (3) Contestatia poate fi facuta si impotriva titlului executoriu in temeiul caruia a fost pornita executarea, in cazul in care acest titlu nu este o hotarare data de o instanta judecatoreasca sau de alt organ jurisdictional si daca pentru contestarea lui nu exista o alta procedura prevazuta de lege.

(4) Contestatia se introduce la instanta judecatoreasca competenta si se judeca in procedura de urgenta.”

coroborat cu **art.373(2) din Codul de procedura civila:** ***“Instanta de executare este judecatoria in circumscriptia careia se va face executarea, in afara cazurilor in care legea dispune altfel”.***

Pentru explicitarea prevederilor legale mai sus enuntate, se retine ca inalta Curte de Casatie si Justitie a pronuntat Decizia nr. XIV din 5 februarie 2007 privind recursul in interesul legii, in considerentele careia s-a statuat ca: ***„Judecatoria in circumscriptia careia se face executarea ii revine competenta sa judece in cazul contestatiei impotriva executarii propriuzise sau al contestatiei la titlu, atunci cand o astfel de contestatie vizeaza un titlu executoriu fiscal ce nu emana de la un organ de jurisdictie, evident, in cazul in care legea nu prevede o alta cale de atac impotriva acestuia.”***

Pentru detalierea concluziei de mai sus, inalta Curte de Casatie si Justitie, in cuprinsul Deciziei anterior precizate, retine urmatoarele: ***„O atare solutie se impune deoarece, in cazul contestarii executarii silita ce se realizeaza de catre organele administrativ-fiscale in baza unui titlu executoriu fiscal, dreptul comun este reprezentat de normele dreptului civil, material si procesual, iar nu de normele de drept public cuprinse in Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ si, respectiv, Titlul IX din Codul de procedura fiscala, care sunt aplicabile numai la solutionarea actiunii in anulara sau modificarea obligatiei fiscale, ce constituie titlu de creanta fiscala”.***

Prin urmare, avand in vedere dispozitiile legale imperative citate mai sus, se retine ca Serviciul Solutionare Contestatii 1 nu are competenta de solutionare a contestatiei impotriva somatiei in cauza, acesta intrand in competenta instantei de judecata.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 43, art. 47, art. 48, art. 110, art. 172, art. 205, art. 206, art. 209, art. 213 si art. 216 din OG nr.92/2003 privind Codul de

procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si a normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004:

DECIDE

1. Respinge contestatia formulata de **SC MC SRL** cu privire la conditiile de forma impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/dec, emisa de Administratia sector 3 a Finantelor Publice.

2. Respinge ca neintemeiata si nesustinuta de documente contestatia formulata de **SC MC SRL** impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/dec, emisa de Administratia sector 3 a Finantelor Publice, prin care au fost stabilite obligatii fiscale in plus la TVA in suma totala de **y lei**.

3. Constata **necompetenta materiala** a Serviciului Solutionare Contestatii 1 din cadrul D.G.R.F.P.B. privind contestatia formulata de **SC MC SRL** impotriva somatiei nr. a/so.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.